

2. Temat: Przekazywanie życia.

Na lekcjach biologii dowiadujesz się, że przekazywanie życia to jedna z najważniejszych właściwości organizmów żywych. Bez niej nie byłoby możliwe kontynuowanie życia roślin, zwierząt i ludzi. Wiesz już, że przekazywanie życia może być wegetatywne, czyli bezpłciowe albo płciowe – generatywne. Rozmnażanie płciowe polega na przygotowaniu przez organizmy rodzicielskie dwóch rodzajów komórek zwanych rozrodczymi (z grec. gametami). Nietrudno zorientować się, że ciało kobiety i mężczyzny różni się tym, co służy przekazywaniu życia, czyli narządami rozrodczymi. Organizm męski w okresie dojrzewania zaczyna wytwarzać męskie komórki rozrodcze – plemniki, a organizm kobiety żeńskie komórki rozrodcze – komórki jajowe. Wiadomo też, że mężczyzna jest stale płodny, a kobieta tylko w określone dni. Przekazywanie życia jest istotną funkcją płciowości człowieka, ale równie istotną jest druga funkcja – znak (wyraz) wzajemnej miłości kobiety i mężczyzny. Tym różnimy się od zwierząt. Akt seksualny, czyli współżycie płciowe, wykracza u człowieka poza czynność biologiczną.

Ma charakter osobowy, integrujący (łączący) osoby, które się kochają i są odpowiedzialne za swoje działanie. I tu refleksja dla tych, którzy mówią: „my się przecież kochamy” i są gotowi rozpocząć współżycie seksualne. Warto zadać wtedy pytanie: Czy są też gotowi, aby stać się rodzicami? Co będzie z dzieckiem, jeśli okaże się, że nie była to prawdziwa miłość, a jedynie zauroczenie, które szybko przeminęło i nie są już razem?

Nieuporządkowana seksualność i przedmałżeńskie współżycie seksualne może w sposób dramatyczny i bolesny zaważyć na całym Waszym życiu, również dziecka.

Czy chcę traktować współżycie seksualne jako wyraz prawdziwej i głębokiej więzi? Takiej więzi, która będzie wierna, wyłączna i będzie decyzją na całe życie?